

Ectima contagioasa a oilor si a caprelor

Descriere imagine:

Ectima contagioasa a oilor si a caprelor

Foarte multi crescatori de capre ne-au semnalat problemele foarte grave de sanatate aparute, in special, la iezi si la miei, care s-au soldat cu pierderi importante fie prin stagnarea in crestere, fie prin mortalitati ridicate. In urma discutiilor si prin consultari cu specialistii in medicina veterinara am ajuns la concluzia ca este vorba de ectima contagioasa.

La infectia cu virusul ectimei sunt receptive numai oile si caprele, iar tineretul este mai sensibil decat adultii. Cei mai predispusi sunt mieii sugari incepand cu varsta de 2-3 saptamani si tineretul pana la 2-3 luni. Sensibilitatea la infectie este mai mare la animalele din rasele ameliorate si la cele cu o stare slaba de intretinere. Celelalte specii de animale fac forme inaparente de boala.

Â

Caractere epidemiologice

Sursele de infectie sunt reprezentate de animalele bolnave si vindecate. Virusul este prezent in concentratie mare in lichidul vezicular si in crustele care se desprind si care reprezinta principala sursa de infectie, dar nu se gaseste in lapte, fecale si urina.

Ca surse secundare de infectie mentionam adaposturile, asternutul, padocurile, instrumentele de tuns, furajele, apa, vehiculele, pasunile, drumurile etc.

Contaminarea se poate face pe cale directa si indirecta, iar virusul patrunde in organism, de obicei, la nivelul microtraumelor existente pe piele, in special buze si mucoasa bucala. In absenta unor

complicatii, crustele se detaseaza dupa aproximativ trei saptamani.

Ectima evolueaza enzootico-epizootic, cu difuzibilitate mare in focar. Boala apare in orice anotimp, dar este mai frecventa in sezonul secetos. Hranirea animalelor, mai ales a tineretului recent intarcat, cu furaje dure, teptoase, de calitate slaba, favorizeaza aparitia si evolutia grava a bolii.

Se pot imbolnavi pana la 90 la suta dintre animalele din efectiv, insa mortalitatea in ectima nu depaseste 15 la suta. Totusi, in focarele grave, pierderile pot ajunge la 25-75 la suta. La trecerea prin boala, animalele prezinta o imunitate de cel putin 2-3 ani.

Â

Prevenirea si combaterea

Pentru prevenirea introducerii bolii in efectivele indemne, se va evita contactul cu turmele contaminate, iar cele nou achizitionate vor fi tinute in carantina profilactica. Pentru imunizarea preventiva a animalelor in varsta de peste o luna, din zonele cu antecedente de boala in ultimele 12 luni, se recomanda vaccinarea impotriva ectimei contagioase.

In focar, animalele bolnave se izoleaza, iar in formele evolutive benigne, cu localizari peribucale, este suficienta asigurarea unor conditii de igiena si mai ales de alimentatie adecvate (furaje moi si de buna calitate etc.) pentru a usura vindecarea.

In cazul formelor evolutive maligne (mai grave, complicate), peribucale si bucale, se poate institui un tratament local, ce consta in indepartarea crustelor si aplicarea de albastru de metilen 2%, violet de gentiana sau spray cu teramicina, timp de 3-5 zile.

In localizarile podale, dupa o toaleta mecanica, se recomanda asepsie sau spray-uri cu antibiotice. De asemenea, se pot folosi antibioticele si sulfamidele sub forma de unguente. Concomitent se vor asigura conditii optime de igiena.

CE ESTE ECTIMA CONTAGIOASA

Ectima contagioasa (in greceste "ekhtuma"), denumita popular "zabala", "bube dulci" etc., este o boala infecto-contagioasa, ce afecteaza caprele si oile, manifestata prin eruptii veziculo-pustuloase crustoase cu localizari predominant bucale, podale, genitale, mamare si oculare.

Boala este raspandita in toata lumea si determina pierderi insemnate turmelor contaminate, prin procentul ridicat de mortalitate la tineret si prin frecventa complicatiilor care prelungesc si agraveaza evolutia.

Agentul cauzal este "virusul Orf", încadrat taxonomic în genul Parapoxvirus, subfamilia Chordopoxvirinae, familia Poxviridae. Virusul ectimei contagioase nu este unic, cunoscându-se 6 tipuri diferite antigenic. Aceasta explică apariția bolii în turmele imunizate activ, ca urmare a intervenției unui nou tip de virus.

Totodată, imunitatea față de ectima este umorală și celulară, ceea ce face ca protecția de origine colostrala pentru iezi să fie uneori insuficientă.

Rezistența virusului în condițiile mediului extern este foarte mare. Astfel, în crustele descumate din interiorul adaposturilor poate rămâne virulent de la un an la altul (chiar 23 ani), dar pe pășuni sub acțiunea directă a razelor soarelui este distrus în câteva luni.

În mediu umed, la temperaturi de 58-60°C este distrus în 30 minute, iar la 64°C, în 5 minute. Dezinfectanțele uzuale îl distrug cu ușurință; glicerina îl conservă.

Sorin Octavian VOIA